

VS / IERLAND / DUITSLAND

Shannon Sullivan

VERSOPOLIS

POËZIECENTRUM

1978

VS / IERLAND / DUITSLAND

Shannon Sullivan

Nederlandse vertaling

Katelijne De Vuyst

VERSOPOLIS

POËZIECENTRUM

Shannon Sullivan

Shannon
Sullivan

7	Oorsprong
9	Origin
11	Vrede voeren
13	Waging Peace
15	BOMMEN
18	BOMBS
21	ICARUS HUILT
23	ICARUS HOWLS
25	Jeremiah en de Empire State
28	Jeremiah and the Empire State
31	Aankomstpoort
32	Arrival's Gate
33	Wat de zon betekent
35	What the Sun Means

Oorsprong

gebruik je handen als ambassadeurs ongeacht mijn geboorteplek
we worden naar de oorsprong gedreven van alles wat werd verwoest
ruil je sekse met de mijne
het eindige verraadts ons

mijn naam is vochtige moleculen die mijn moeder in een blauw
porseleinen flesje in haar keuken bewaart
jouw naam is de onbekwaamheid van mijn tong, nooit zal ik haar
oneindige incarnaties de baas zijn
handen verdwalen onder mijn sleutelbenen als zwerfhonden op zoek
naar eten

als rivieren steken we fictieve grenzen over, trotseren definities, worden
zilt water
handen gehoorzamen de wegcode niet
slieren naar elkaar toe, langs elkaar heen, over de pagina, van de pagina,
ruggen en buiken van alfabetten verbrokkelen
grenzen tussen lichamen lossen op

de wind danst over uitgegomde en hertekende staatsgrenzen gooit
gedachten die zonder bewezen identiteit illegaal migreren over
membranen
die checkpoints ontwijken, wortel schieten niet waar ze burgers zijn,
maar waar ze kunnen groeien

‘ik ben onthutst’
zeg je voor je je lichaam naar en op het mijne schuift
‘voor iemand die onthutst is ga je wel heel direct af op je doel,’ antwoord ik
je lacht, en we doen voort – vatten ons einde aan
missen niet-bestede morgens

we worden naar de oorsprong gedreven van alles wat werd verwoest
tegengestelde werelden, zelfde breedtegraad
geslingerd tussen de dictaten van ambigue wetten, amorfe nationaliteiten
de klunzigheid van klanken die mijn tong niet goed weet te maken
bewijzen onze ontmoeting

mijn naam is rivier
jouw naam struikelt over de oevers van mijn mond
gedachten migreren, ik vind restanten van jouw verzen in de mijne
handen verdwalen onder mijn sleutelbenen als zwerfhonden

ik vergeet woorden smelten weg op mijn tong
ruggen en buiken verbrokkelen
geen wegcode – slieren naar elkaar toe, langs elkaar heen, over de pagina,
van de pagina,
geen bewezen identiteit, migreren, checkpoints ontwijken, wortel
schieten
'ik ben onthutst' zeg je voor je je lichaam op het mijne schuift
'voor iemand die onthutst is ben je wel heel direct'
je lacht – we beginnen
onbestede morgens te missen

Ik zal je liefhebben met mijn afwezigheid, als afwezigheid de beste wijze is
om je lief te hebben

Origin

make ambassadors of your hands regardless of my birthplace
we are headed towards the origin of all that has been torn down
swap your gender with mine
the finite betrays us

my name is moist molecules my mother keeps in a tiny blue porcelain
bottle in her kitchen
your name is the ineptness of my tongue, i will never master its infinite
incarnations
hands roam beneath my collarbones like stray dogs seeking sustenance

like rivers we cross fictional boundaries, defy definitions, become
salt water
hands obey no traffic laws
skid towards each other, past each other, across the page, off the page,
backs and bellies of alphabets crumble
borders between bodies dissolve

the wind dances across state lines erased and redrawn casts
thoughts showing no proof of identity migrate illegally across membranes
elude checkpoints, take root not where they are citizens, but where they
might grow

“i’m confused,” you say to me, before moving your body towards and on
top of mine
“for a confused person you are going very directly for what you want,” i
reply
you laugh, and we continue – begin our ending
missing unspent tomorrows

we are headed towards the origin of all that has been torn down
opposite worlds, same latitude line
slung between the dictates of ambiguous laws, amorphous nationalities
the clumsiness of sounds my tongue is not certain how to make
signify our meeting

my name is river
your name stumbles against the banks of my mouth
thoughts migrate; i find remnants of your lines in mine
hands roam beneath my collar bones like stray dogs

can't remember words dissolve on my tongue
backs and bellies crumble
no traffic laws – skid towards each other, past each other, across the page,
off the page
no proof of identity, migrate, elude checkpoints, take root
“i'm confused,” you say before moving your body on top of mine
“for a confused person you're very direct”
you laugh- we begin
missing unspent tomorrows

i will love you with my absence, if absence is the best way to love you

Vrede voeren

in de keuken staren je ogen me aan alsof ik een gehavend dier ben
je stem sluipt om me heen – opzettelijk, gematigd, alsof ze met een
terrorist onderhandelt. een externe waarnemer denkt misschien dat
ik vorige nacht uit mijn vel sprong – tierde, trapte – je lichaam lichtjes
ineengedoken, hangende schouders alsof je de klappen wilde ontwijken.
maar schreeuwen en klappen zouden je minder bang hebben gemaakt dan
wat ik deed. niets. stokstijf staan. ademen. onverklaarde stilte, afstand,
het straft je meer dan vuisten.

ik zal			je
	het verschil uitleggen tussen		
impliciet		en	expliciet
		geheugen	

slechts één enkel soortgelijk element is nodig om de hele constellatie te
ontsteken

je onschuldige voet streek over een landmijn die lang voor je geboorte
in mijn stamboom werd gestopt. ik probeer onzichtbare explosies te
bedaren. gedempte kreten

ik pak één enkel kussen, één enkele deken, ga op je grijze sofa liggen. hij
wordt een reddingsvlot nu de golven van mijn adem rijzen en dalen

slaapkamer: deur dicht. mijn afwezigheid ligt naast je als een gapende
wond in het matras.

ochtend: we weten niet hoe we elkaar kunnen benaderen
hal: je drukt je dikte tegen de muur zodat mijn huid als ik langslow de
jouwe niet streelt

misschien zal schrijven ons redden

woorden turen naar witwaterstromingen, wantrouwen hun kracht
als ze hun kunde overschatten, krijgen we twee dode lichamen in plaats
van een
wie kan het best zwemmen? wie verdrinkt? we blijven de rollen omdraaien.

precieze berekeningen voor we oorlog voeren
geen berekeningen – een gek stormt vooruit met traangas, verkrachting,
verwoeste oogsten
maar hoe precies bereken ik de risico's
voor ik vrede probeer te voeren met jou

het complexe meesterschap van je gedichten botst tegen de
onmogelijkheid van een kalm gesprek

mijn handen leiden een zachte zoek- en reddingsactie op je rug, vinden
een zo diep verdriet
wetenschappers hebben tot nog toe geen instrumenten om het te meten

met een vreemd optimisme en een dubieuze inzet komen onze lichamen
samen op de sofa, lenen elkaar adem

nu is er geen seismograaf die voorspelt wat de grootste ramp zou zijn: dat
we elkaar nooit meer zien, of dat we dat wel doen

Waging Peace

in the kitchen your eyes observe me as though i were a damaged animal.
your voice tiptoes around me – deliberate, measured, as if negotiating
with a terrorist. an outside observer might assume i had gone ballistic
last night – screamed, punched – your posture slightly crushed, shoulders
hunched as if withdrawing from blows. but shouting and hitting would
have frightened you less than what i did. nothing. standing still. breathing.
unexplained silence, distance, punishes you more than fists.

i will explain the difference between implicit and explicit memory to you

it takes only one singular similar element to ignite the whole constellation

your innocent foot kissed a landmine planted in my family tree long
before you were born. i am trying to calm invisible explosions. muted
screams.

i take a single pillow, a single blanket, lie down on your grey sofa. it
becomes a life raft as the waves of my breath rise and fall

bedroom: door closed. my absence lies next to you like a gaping wound in the mattress.

morning: we don't know how to approach each other
hallway: you flatten your thickness against the wall so our skin doesn't
brush as i pass

maybe writing will save us

words eye the white-water currents, distrust their strength
if they overestimate their skill, there will be two dead bodies instead
of one
who is the better swimmer? who is drowning? we keep switching roles.

careful calculations before war is waged
no calculations – a madman blazes forward with teargas, rape, destroyed
harvests
but how carefully i calculate the risks
before attempting to wage peace with you

the intricate mastery of your poems crashes against the impossibility of a
calm conversation

my hands conduct a gentle search-and-rescue mission on your back. detect
a sadness so profound
scientists as yet have no instruments to measure it

with bizarre optimism and questionable commitment our bodies combine
on the sofa, lend each other breath

now there's no seismograph to predict which would be the greater tragedy:
if we never see each other again, or if we do

BOMMEN

elkaar amper rakende armen
door het gordijn van ons gesprek
ik hoor de bommen
nog steeds vallen

de lucht is illegaal blauw
woorden zwemmen naar me toe
bevatten
amper ademende bruine lichamen in reddingsboeien

ik ontwaakte dromend
met jou om me heen gewikkeld die
me
verzwolg
in je dode zee

woorden zwemmen naar me toe
verzen landen
spoelden aan naast gestrande walvissen

luister
met je lichaam, hoor
hoe gedichten
doornige bloedrode rozen gooien naar
traangas en tanks

we zitten
met elkaar amper rakende armen maar
in gedachten lig ik naast jou in het zand
luister hoe bommen
in de verte witte rotsen treffen
onder een illegaal blauwe lucht

zovelen wachten in interneringskampen op deportatie
staten roepen aartsvijanden uit
onze verzen kerven de sleutels
een zaad plant zichzelf stevig
in de zachte wand van mijn brein:

er is meer kans dat ik naar bed met je ga dan naar een oorlog tegen je

mijn wanden tegen jouw wanden – als ik mijn wonden
tegen jouw trauma wreef
zou dat leiden tot
heel hete seks en een volkomen gebrek aan vooruitzicht

kraaien overschouwen de schade

de straat snijdt Damascus' hartspier door
christelijke boezems, moslimventrikels
dit boezemtussenschot rekt, glijdt ergens tussen
je buik en mijn borst, we
negeren het, beginnen
de daken weer op onthoofde gebouwen te zoenen

bommen
atomen geven zich over
kernen versmelten
exponentiële explosie
bewustzijn / uitwissing
sterrenstof – zo smaak je in mijn mond

maar ik schrijf geen erotische gedichten

jij schrijft over magma
zelf kom ik voort uit vulkanen
geen grap
ik daal graag in ze af
zing gesmolten in je vingers

misschien zullen we ooit
zo lang neuken
dat we geen onderscheid meer maken
tussen materie en energie

ja – ik ben de dochter van een fysicus
laten we een veilige
afstand berekenen
tussen jou en de tijd

BOMBS

arms barely touching
through the curtain of our conversation
i can hear the bombs
still falling

the sky is an illegal blue
words swim towards me
contain
brown bodies on buoys barely breathing

woke up dreaming
with you wrapped around me
engulfing
me
in your dead sea

words swim towards me
lines land
stranded next to beached whales

listen
through your body, hear
poems throw
thorned blood red roses at
teargas and tanks

we sit
arms barely touching but
in spirit i lie down with you in the sand
listen to bombs
strike white rocks from a distance
under an illegally blue sky

so many in internment camps awaiting deportation
states proclaim arch enemies
our verses carve the keys
a seed plants itself firmly
in the soft walls of my brain:

i'd be more likely to go to bed with you than to war against you

my walls against your walls – rubbing
my wounds against your trauma
would make for some
very hot sex and a complete lack of perspective

crows surveilling the damage

the street severs damascus' heart muscle
christian atriums, muslim ventricles
this septum stretches, slides somewhere between
your belly and my chest, we
disregard it, commence
to kiss the roofs back onto decapitated buildings

bombs
atoms surrender
nuclei merge
exponential explosion
consciousness / obliteration
stardust – that's how you taste in my mouth

but i don't write erotic poems

you write of magma
volcanoes are where i come from
no joke
i like to climb inside them
sing in your fingers molten

maybe one day we'll
fuck so long we
no longer distinguish
between matter and energy

yes – i'm a physicist's daughter
let's calculate
a safe distance
between you and time

ICARUS HUILT

70-urenweek

Aardbevingen onder onze voeten

Boren naar offshore aardolie

De oceanen koken en de lucht verhit

Astmatische longen

Bestook me met e-mails als wapens

Woorden als zuur op onze tong

Sms'jes, stramme duimen

Bestook me met e-mail!

BESTOOK ME! met e-mail

Bestook me met e-mail!

BESTOOK ME! met e-mail

Bestook me met e-mail!

BESTOOK ME! met e-mail

Bestook me met e-mail bestook me met e-mail bestook me met e-mail

Pijpleiding of democratie

Waterstofbommen en armoede

Digitale dates, pornografie

En oneindige aardoliegekte

Fracking fracking fracking fracking fracking fracking diepzeeboringen

Eruit! Dit is jouw grondgebied niet

Onbezorgd vlogen we verder

Toen onze vleugels begonnen te branden

Herhaal, herhaal en nog steeds leren we het niet

Openbaringen! Dierengehuil!

We hebben de hele wereld in onze handen, zo te zien

smeulende wolken

smeulende wolken

smeulende wolken

denk aan je moeders woorden

denk aan je moeders woorden

denk aan je moeders woorden

Hoogmoed komt voor de val

Gebocheld en heilig
Liefdemijsend en alleen
Doorbraak! Hallucineer! Kruisig! Omen!
Geef weer wat werd gestolen
Coltan voor onze smartphones

Skyscrapers dromen
SCHREEUWEN! zelfmoord
SCHREEUWEN! zelfmoord
Naakt van de daken der tijd
Wilde ogen!
Heilige vaarwels!
Snoekduiken vanaf uitkijksplatforms
Revelaties in onze schedel!

Smak tegen de plavuizen
Sappig pulp van kapotte ledematen
Niets te zien, hoor hoe ze zeggen – doorlopen
Niets te zien hier ze zeggen – doorlopen
Niets te zien, hoor hoe ze zeggen – doorlopen
Niets te zien hier – het is een film – doorlopen

Hoogmoed komt voor de val

** Geïnspireerd op Allen
Ginsberg's gedicht 'Howl' en de
mythe van Icarus*

ICARUS HOWLS

70 hour work weeks
Earthquakes beneath our feet
Drilling offshore oil
Oceans boil and the air heats
Asthmatic lungs
Shoot emails off like weapons
Words like acid on our tongues
Text messages, arthritic thumbs

Shoot me an email!
SHOOT ME! an email
Shoot me an email!
SHOOT ME! an email
Shoot me an email!
SHOOT ME! an email
Shoot me an email shoot me an email shoot me an email shoot me an email

Pipeline or democracy
Hydrogen bombs and poverty
Digital dates, pornography
And endless oil ecstasy
Fracking fracking fracking fracking fracking fracking drill deep sea
Get out! This ain't your territory

We rolled on unconcerned
As our wings began to burn
Repeat, repeat and still we cannot learn
Epiphanies! Animal screams!
We've got the whole world in our hands, it seems

smouldering clouds
smouldering clouds
smouldering clouds

heed your mother's words
heed your mother's words
heed your mother's words

Pride cometh before a fall

Brokeback and holy
Lacklove and lonely
Breakthrough! Hallucinate! Crucify! Omen!
Give back what was stolen
Coltan for our phones

Skyscrapers dream
SCREAM! suicide
SCREAM! suicide
Naked from the rooftops of time
Wild eyes!
Holy farewells!
Swan dives from observation decks
Revelations in our skulls!

Splash against the pavement
A juicy pulp of battered limbs
Nothing to see, hear they say – keep moving
Nothing to see here they say – keep moving
Nothing to see, hear they say – keep moving
Nothing to see here – it's a movie – keep moving

Pride cometh before a fall

** Inspired by Allen Ginsberg's
poem "Howl" and the myth of
Icarus*

Jeremiah en de Empire State

dageraad

1931

hoek 34th Street en 5th Ave

mannen zitten wiegen wankelen
harnassen noch netten
stalen balken

Jeremiah krijgt een baantje als liftbediende
In een heel hoog gebouw
Maar niet zo hoog als het naburige pand
Zijn stuwende spits tracht cirri, strati, cumulonimbi te spietsen – OP

‘Een gebouw als dit bouwen komt het dichtst bij oorlog in vredestijd,’
zeiden ze. ‘We vechten tegen de elementen.’

Lichamen van migranten, van natives
Stalen balken
Zijn noodzakelijke kosten
OP

Hij brengt de hele dag door in die metalen kist
Trekt aan de hendel, duwt het hek dicht
Helpt de zakenlui in hun strakke pak op en neer te zweven
Wanneer ze maar willen
Maar stiekem houdt hij zijn blik gericht
Op de lange dunne stam van een naburig gebouw
Het blijft de hoogte in schieten – OP
102 etages – OP
Stalen skelet dat de sterren schramt

Op een dag ziet hij een donkere vorm vallen
Eerst als een vlieg die valt van een bloem
Maar hij wordt groter en groter naarmate hij zakt – NEER
Het daagt hem – het was een man
Dat werd pas duidelijk toen ze hem opschraapten – OP
Dag aan dag zijn zijn ogen nu toegespitst
Gefixeerd op het gebouw
De steigers, de stalen staven
De mannen die wiegen – OP en NEER

Tegen driemaal het normale salaris
Waag je je leven in de hoogte
Of je blijft op de grond en verhongert
‘Aan jou de keus’

Dus als je buik leeg is
Je gezin honger heeft
En jij vindt dat je boft
Met driemaal dat bedrag
Ga – OP

Je vreemd klinkende naam werd nooit geregistreerd
We kunnen doen alsof je er nooit was
Ga gewoon – OP

kiezen rijken hun dood?
sterven armen bij ongeluk?
armen sterven bij ongeluk
rijken kiezen hun dood

als rijken hun dood kiezen
sterven armen bij ongeluk
als armen bij ongeluk sterven
kiezen rijken hun dood

sterven rijken bij ongeluk?
kiezen armen hun dood?
sterven armen bij ongeluk?
en kiezen rijken hun dood?

rijken kiezen hun dood
armen sterven bij ongeluk
sterven armen bij ongeluk?
kiezen rijken hun dood?

Jeremiah and the Empire State

dawn

1931

corner of 34th street and 5th Ave

men perch balance teeter

no harnesses, no nets

steel girders

Jeremiah gets a job as an elevator operator

In a very tall building

But not as tall as the one next door

It's spire presses to pierce cirrus, stratus, cumulonimbus – UP

“Building a building like this is the closest thing to war in peacetime,” they
said. “We’re battling the elements.”

Immigrant, native bodies

Steel girders

Are a necessary expenditure

UP

He spends all day inside that metal box

Pulling the lever, pushing the gate

Helping the men in their business suits float up and down

Whenever they want to

But secretly he keeps his eyes glued

To the tall skinny stem of a building next door

It continues to sprout upwards – UP

102 floors – UP

Steel skeleton scratches the stars

One day he notices a dark shape fall from it
Like a fly from a flower at first
But then it gets bigger and bigger as it drops – DOWN
It dawns on him – it was a man
Only became clear when they came to scrape him – UP
Day after day his eyes are now peeled
Glued to the building
The scaffolding, the steel beams
The men balancing – UP and DOWN

For three times the normal wage
You can risk your life on high
Or stay on the ground and starve
“The choice is yours”

So if your belly is empty
Your family is hungry
And you're feeling lucky
For three times the money
Go – UP

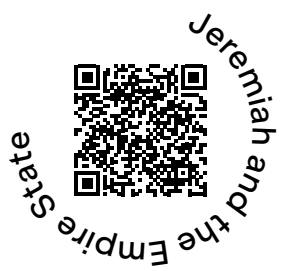
Your strange sounding name never entered the register
We can pretend that you never were
Just go – UP

do the rich die by choice?
do the poor die by accident?
the poor die by accident
the rich die by choice

do the rich die by choice
the poor die by accident
do the poor die by accident
the rich die by choice

do the rich die by accident?
do the poor die by choice?
do the poor die by accident?
and the rich die by choice?

the rich die by choice
the poor die by accident
do the poor die by accident?
do the rich die by choice?

Aankomstpoort

Vruchtwatergeruis
Originele symfonie
Basdrum / pauken
Syncopering, harmonie
Exquis
Onverwacht

Drukstijging
Gestage afdaling
Gescheurd weefsel drijft uit
Rijt de vleesdeken uiteen
Levensuitgang

Zwaartekracht ondergaan
Gespreide ledematen
Vallend gevoel
Fel fluorescerend licht op het plafond
Schreeuwend tandvlees

Trommelvliezen trillen bij aankomst
Metalen oppervlakken, ontsmette tegels
Geratel
Rumoerige aanval
Stembanden protesteren
De gruwelijke arbeid zuurstof met longen te delen

Opengesperde ogen
Verbonden leven afgesneden
Doorgeknipte navelstreng
Vingerkootjes – drie miniatuurbotten per stuk
Sneuren naar vertrouwd bonzen ergens in de borst

Arrival's Gate

Amniotic sound waves
Original symphony
Bass drum / tympani
Syncopation, harmony
Exquisite
Unexpected

Pressure increase
Relentless descent
Torn tissues eject
Rip flesh blanket
Life exit

Enter gravity
Limbs splayed
Falling feeling
Fluorescent light on the ceiling violent
Gums scream

Eardrums quake with arrival
Metal surfaces, disinfected tiles
Rattle
Assault tumultuous
Vocal chords protest
The odious labour of exchanging oxygen with lungs

Eyes peeled open
Linked life severed
Cord cut
Phalanges – three miniature bones per piece
Search for trusted thumping somewhere in chest

Wat de zon betekent

Dit betekent de zon:

Poriën die opengaan
Bladeren groot als dekens die zich ontvouwen
Omzetting van koolstofdioxide in zuurstof

Dit betekent de zon:

Een lange langzame inademing
Het wachten op de uitademing
Een hagedis loom liggend op een steen

Dit betekent de zon:

Een portaal
Een lege deur
Elektromagnetische duisternis
Verstoorde mobiele signalen zonnevlekken
De zijkant van je gezicht tegen mijn borst
Slingerende bewegingen

koperen muntstukken
mica ramen
katoenen tunieken
oude geschriften

equinox
zonnewende
de geometrie van piramiden

Mijn laaiend hemellichaam
Jouw laaiend hemellichaam
Mijn laaiend hemellichaam
Jouw laaiend hemellichaam

Onstabiele Sterrenbeelden sidderden
Ze waren op de Lucht geprikt met Spelden
Die te los zaten

What the Sun Means

This is what the sun means:

Pores opening
Blanket-size leaves unfolding
The conversion of carbon dioxide to oxygen

This is what the sun means:

A long slow inhale
The waiting for the exhale
A lizard reclining on a rock

This is what the sun means:

A portal
An empty door
Electromagnetic blackness
Sun spots stalled cellular signals
The side of your face against my chest
Serpentine movements

copper coins
mica windows
cotton tunics
ancient scriptures

equinox
solstice
the geometry of pyramids

My combusting celestial body
Your combusting celestial body
My combusting celestial body
Your combusting celestial body

The Constellations shivered unstably
They were tacked to the Sky with Pins
That had become too loose

Shannon Sullivan, woonachtig in Berlijn, is een dichter en multidisciplinaire performancekunstenaar. Ze volgde klassieke dansopleidingen aan gerenommeerde scholen in de VS en voltooide haar acteeropleiding aan de American Musical and Dramatic Academy in New York. In 2004 verhuisde ze naar Berlijn om eigen stukken te creëren.

Sullivan transformeert poëzie tot een fysieke ervaring. Ze staat bekend om de kracht van haar interdisciplinaire poëtische performances. De beelden in haar werk variëren van intiem persoonlijk tot grenzeloos universeel, terwijl ze door een bijna duizelingwekkende caleidoscoop van emotionele landschappen raast.

Ze werkt regelmatig samen met muzikanten, zoals in 'S.N.A.K.E. – metamorphosis in progress' (2014) en 'the story written on the butterfly's tongue' (2017). Haar meest recente lange werk 'THE DIFFERENCE BETWEEN F.&F.', een samenwerking met muzikanten Ali Hasan en Simon Schmidt, onder andere, is vertoond op tal van festivals in Europa en daarbuiten. 'THE DIFFERENCE BETWEEN F.&F.' is opgenomen als haar eerste volledige muziekalbum met Hasan en Schmidt. In 2024 verscheen haar debuutbundel *What the Sun Means* in een tweetalige editie gepubliceerd door Il Canneto Editore.

De performances van Shannon Sullivan zijn te zien geweest op tal van internationale festivals en haar gedichten zijn vertaald in het Duits, Frans, Slowaaks, Italiaans en Nederlands.

www.shannonsullivan.de

Shannon Sullivan, Berlin-based, is a poet and multidisciplinary performance artist. She studied classical dance at renowned schools in the US and completed her acting training at the American Musical and Dramatic Academy in New York. In 2004, she moved to Berlin to create her own pieces.

Sullivan transforms poetry into a physical experience. She is known for the percussive power of her interdisciplinary poetic performances. The images in her work range from deeply personal to global, as she careens through an almost dizzying kaleidoscope of emotional landscapes.

She regularly collaborates with musicians, as in 'S.N.A.K.E. – metamorphosis in progress' (2014) and 'the story written on the butterfly's tongue' (2017). Her most recent full-length work 'THE DIFFERENCE BETWEEN F.&F.', a collaboration with musicians Ali Hasan and Simon Schmidt, among others, has been shown at numerous festivals in Europe and beyond. 'THE DIFFERENCE BETWEEN F. & F.' has been recorded as her first complete musical album with Hasan and Schmidt. Her poetry collection *What the Sun Means* debuted in June 2024 in a bilingual edition published by Il Canneto Editore.

Shannon Sullivan's performances have been shown at numerous international festivals; her poems have been translated into German, French, Slovak, Spanish, Armenian, Italian and Dutch.

www.shannonsullivan.de

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© original poems: Shannon Sullivan

© translations into Dutch: Katelijne De Vuyst

Thanks to Ali Hasan and Simon Schmidt for the musical collaboration. Thanks to Deutscher Musikrat / Neustart Kultur for the support of the audio recordings of 'ICARUS HOWLS' and 'Jeremiah and the Empire State'.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Poëziecentrum vzw, Vrijdagmarkt 36, 9000 Ghent, Belgium.

Graphic design: Armée de Verre Bookdesign

Print: Stevens Print

D/2024/3962/12

ISBN 978-90-5655-111-7

www.poeziecentrum.be

www.versopolis.com

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

Shannon Sullivan (1978) woont in Berlijn. Ze is een van de veelbelovende dichters die werden geselecteerd voor Versopolis, een project dat de Europese uitwisseling van aanstormend dichterlijk talent wil bevorderen.

Versopolis is een samenwerkingsverband van 36 poëziefestivals en literaire organisaties uit verschillende landen van de EU. Versopolis promoot de fysieke uitwisseling van veelbelovend dichterlijk talent op Europese poëziefestivals en bouwt een digitaal platform uit waar het brede publiek kan kennismaken met de geselecteerde dichters en de deelnemende partnerorganisaties.

Versopolis bestaat sinds december 2013 en promoot inmiddels meer dan 470 Europese dichters en hun poëzie onder het motto 'where poetry lives'.

De Belgische partner van Versopolis is Poëziecentrum dat op het tweetalig poëziefestival Poetik Bazar zowel nationale als internationale Versopolisdichters voorstelt.

Shannon Sullivan (1978), Berlin-based, is one of the promising poets selected for Versopolis, a project that aims to promote the exchange of poetic talent in Europe.

Versopolis is a collaborative venture of 36 poetry festivals and literary organisations from various EU countries. Versopolis promotes the physical exchange of poetic talent at European poetry festivals and is developing a digital platform where the public at large can get acquainted with the poets selected and the participating partner organisations.

Versopolis was founded in December 2013 and by now promotes more than 470 European poets and their poetry under the motto 'where poetry lives'.

The Belgian partner of Versopolis is Poëziecentrum, which will be presenting national and international Versopolis poets at the bilingual poetry festival Poetik Bazar.